

Після проведення документа стає доступною кнопка “Печать” у його діалоговій формі. При цьому залежно від перемикача “Расчитать амортизацию в...” формуються відповідно відомості нарахування амортизації для бухгалтерського та податкового обліку.

При нарахуванні амортизації за бухгалтерським і податковим обліками документом «Закрытие месяца» (меню «Операции → Регламентные операции») програма автоматично розподілить суму амортизації за правилами, заданими в документі «Ввод в эксплуатацию основных средств (ОС)»

Для аналізу результатів роботи скористаємося стандартним звітом "Анализ субконто" (меню “Отчеты/Анализ субконто”). У діалоговій формі звіту зазначимо: Вид субконто1 – “Необоротные активы”, Субконто1 – група “Основные средства/Производственные” [2].

Раціональне використання основних засобів може бути забезпечене тільки в умовах функціонування сучасних засобів обчислювальної техніки з використанням автоматизованого робочого місця бухгалтера (АРМБ). Отже, автоматизоване робоче місце бухгалтера по обліку функціонально призначене для автоматизації обліку, контролю, аналізу й аудиту, а також прийняття управлінських рішень щодо основних засобів підприємства.

Література.

1. Завгородній В. П. Організація обліку, аналізу та аудиту в умовах застосування Персональних ЕОМ / В. П. Завгородній // Бухгалтерський облік та аудит. – 1994. - № 6. – С. 20 – 23.

2. Уроки з ІС : Бухгалтерії 7.7 Урок 11 Амортизація необоротних активів. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://dtk.com.ua/automation/avto_buh/ukr/2002/13/13avto1.html

ДЕЯКІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ОПЕРАЦІЙ З КАПІТАЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОГО ХАРАКТЕРУ

Гладченко М. М., студентка

Науковий керівник: Шматковська Т. О., к.е.н., доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Капітальні інвестиції є головною формою реалізації стратегії економічного розвитку підприємства. За допомогою капітальних інвестицій відтворюються на простій і розширеній основі основні засоби виробництва, тобто створюється матеріальна основа для підвищення продуктивності живої праці на базі впровадження комплексної механізації і автоматизації виробництва [1].

Аналізуючи нормативно-правове та методичне забезпечення наведемо узагальнююче визначення капітальних інвестицій – це сукупність витрат підприємства, спрямованих на придбання, виготовлення, розширення, модернізацію чи реконструкцію основних засобів, інших необоротних матеріальних активів та нематеріальних необоротних активів, з метою отримання доходу чи економічної вигоди в майбутньому[3].

Для правильного відображення капітальних інвестицій в обліку необхідно керуватися такими нормативними документами: П(С)БО 7 «Основні засоби», П(С)БО 8 «Нематеріальні активи», П(С)БО 16 «Витрати», П(С)БО 15 «Дохід», НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності». Активний калькуляційний рахунок 15 «Капітальні інвестиції» призначений для обліку капітальних інвестицій.

На субрахунку 151 "Капітальне будівництво" відображаються витрати на будівництво, що здійснюється як господарським, так і підрядним способом для власних потреб підприємства. Важливою умовою підрядного способу виконання робіт є умова здійснення витрат з виробництва безпосередньо самим підрядчиком. На цьому субрахунку ведеться облік устаткування, що підлягає монтажу в процесі будівництва, та авансові платежі для фінансування вказаного будівництва.

Актуальним буде деяке реформування субрахунку 151 «Капітальне будівництво», а саме: відкрити рахунки третього порядку щодо видів поліпшень 1511 «Капітальні інвестиції в модернізацію», 1512 «Капітальні інвестиції в реконструкцію», 1513 «Капітальні інвестиції в добудову», 1514 «Капітальні інвестиції в реорганізацію», 1515 «Капітальні інвестиції в перепрофілювання та інші види поліпшень», 1516 «Капітальні інвестиції в ремонти, які капіталізуються», 1517 «Капітальні інвестиції в ремонти, які не капіталізуються» [2].

Введення зазначених субрахунків третього порядку забезпечить обліковою інформацією управлінські потреби для оперативного аналізу капітальних інвестицій відповідно до форм капітального інвестування.

Аналітичний облік капітальних інвестицій ведеться за видами основних засобів, інших необоротних матеріальних та нематеріальних активів, за окремими об'єктами капітальних вкладень – інвентарними об'єктами.

Сформулюємо основні завдання бухгалтерського обліку капітальних інвестицій інноваційного спрямування: достовірне і своєчасне відображення у відповідних документах обсягів та об'єктів будівельно-монтажних робіт і витрат на капітальні інвестиції з придбання або створення інших необоротних матеріальних і нематеріальних активів інноваційного характеру; достовірне і об'єктивне формування вартості інноваційних об'єктів капітального інвестування; належне відображення витрат на незавершене будівництво; контроль за економічним витрачанням матеріальних і трудових ресурсів на будівництво нових об'єктів.

Отже, розгляд організаційно-методичних аспектів обліку капітальних інвестицій як основи для формулювання визначення капітальних інвестицій інноваційного призначення, основних завдань щодо їх обліку, склад необоротних активів інноваційного призначення та додаткові субрахунки обумовлюють можливість розвитку бухгалтерського обліку у інноваційному спрямуванні. Вважаємо, що запропоновані додаткові рахунки забезпечать ґрунтовне відображення в регістрах бухгалтерського обліку операцій з капітального інвестування інноваційного характеру.

Література.

1. Бондар М. І. Недосконалість обліку капітальних інвестицій. Облік і контроль на підприємствах АПК : стан та перспективи розвитку: Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції 10–11 жовтня 2008 р. / – К.: КНЕУ, 2008. – С.25–28.
2. Чирик Н.В. Організаційно-методичні аспекти обліку капітальних інвестицій на промислових підприємствах / Н.В. Чирик // Вісник Національного університету «Львівська політехніка». – 2009. – № 647. – С. 535-540.
3. Бутинець Ф.Ф., Шатило Н.В. Податковий облік в Україні: Навчальний посібник для студентів спеціальності 7.050106 “Облік і аудит”. – Житомир, ЖІТІ, 1998. – 928 с.

СУТНІСНО-ЗМІСТОВЕ ЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «МЕТОД ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА»

Головко-Марченко І.С., аспірантка

Науковий керівник: Смачило В.В., к.е.н., доцент

Харківський національний університет будівництва та архітектури

Забезпечення належного рівня конкурентоспроможності підприємства та ефективного ведення господарської діяльності вимагає розробки методу оцінки. В процесі оцінки конкурентоспроможності підприємства виявляються сильні та слабкі сторони його діяльності, приховані можливості, потенційні загрози, що в підсумку дає можливість ефективно планувати та розвивати діяльність на основі конкурентних переваг. Тому необхідно дослідити значення понять «метод» та «оцінка» для правильної їх інтерпретації та застосування.

В енциклопедичній та науковій літературі тлумачення поняття «метод» розглядається по-різному. Метод (від грец. «шлях крізь») – систематизована сукупність кроків, які потрібно здійснити, щоб виконати певну задачу чи досягти певної мети; поняття тотожне алгоритму дій і технологічному процесу. Сьогодні під методом розуміють особливий спосіб або систему способів, що застосовуються до будь-якої науково-практичної діяльності. Жоден спосіб не є повноцінним і завжди реалізується в сукупності, проте саме за особливостями окремого способу відрізняють і систематизують методи [1].

Метод включає в себе способи дослідження феноменів, систематизацію, коригування нових і отриманих раніше знань. Висновки робляться за допомогою правил і принципів міркування на основі емпіричних (спостережуваних і вимірюваних) даних про об'єкт [2]. Метод – спосіб пізнання, дослідження або практичного здійснення чогось [3].

В педагогіці поняття «метод» розкривається як засіб досягнення будь-якої мети, вирішення конкретного завдання; сукупність прийомів або операцій практичного чи теоретичного засвоєння (пізнання) дійсності [4].

Данильян О.Г. поняття «метод» розуміє як певний спосіб дослідження якоїсь проблеми чи завдання, тобто метод являє собою систему правил, принципів і прийомів підходу до вивчення явищ і закономірностей розвитку